

El paper del municipi en l'ordenació territorial

Crec que des de l'Ajuntament de Reus no hem de demostrar res respecte a les nostres aptituds comarcals; ni als nostres interessos amb els temes comarcals, respecte als temes d'ordenació del territori, de la necessitat de la via de la solidaritat i del desig de resolució de problemes comuns, etc.

Fa temps, des d'aquest Ajuntament i des d'aquesta alcaldia, vam voler estructurar el que es va denominar la Mesa d'alcaldes, i en aquest sentit es va treballar durant força temps amb alcaldes de la comarca del Baix Camp i es van iniciar propostes i estudis de tota mena. He de reconèixer -i ja ho he fet anteriorment- que les lleis d'organització del territori, en primer lloc, van trencar absolutament aquesta dinàmica de treball.

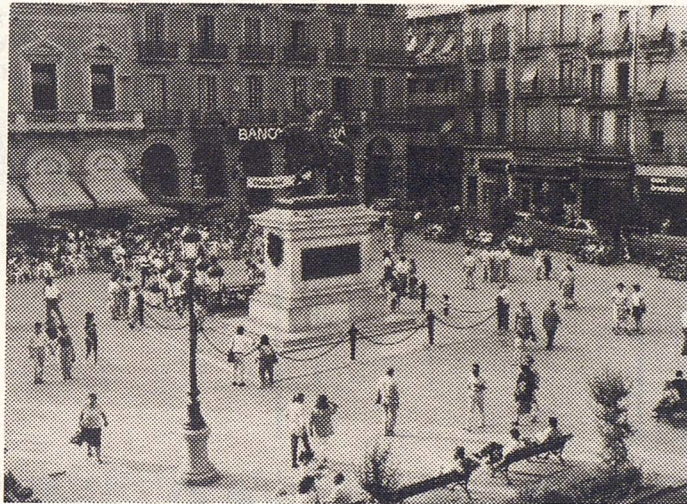
Pensem que les lleis d'ordenació del territori de Catalunya han tingut, i el temps així ho està demostrant, dos grans defectes -tret d'altres que hi puguin haver de caràcter polític-. En primer lloc, entenem que davant unes lleis tan importants per a un país com són les de l'ordenació del territori, s'havien d'haver fet més esforços dels que es van fer per assolir-les, sinó per unanimitat, per una majoria molt més àmplia que no pas per la que es van assolir. I en segon lloc -i més important- perquè aquestes lleis i la incidència que tindrien no van estar en absolut, ni en cap moment, consultades a aquells que havien de ser els més afectats, és a dir, els municipis de Catalunya.

Es ben clar i evident que són un gran defensor del municipalisme. Els municipis de Catalunya han de ser i són els que hauran de posar en pràctica qualsevol de les lleis d'ordenació del territori que es puguin establir.

Els municipis són els que han de marcar d'una forma o d'una altra les pautes d'organització del territori. Per això, el municipalisme català avui, com des de fa bastant de temps, reclama una mica més de llibertat de

mancomunació, una mica més de llibertat perquè entre nosaltres ens puguem entendre de tu a tu i anar marcant quin ha de ser l'entremat d'aquest territori. Avui ens trobem que -de vegades- dins; d'una mateixa conselleria, d'un mateix departament, hi ha diverses o diferents divisions del territori. És el cas per exemple del departament de política territorial i obres públiques, en el qual, per qüestions hidràuliques, hi ha un tipus de divisió. Per qüestions de sanejament n'hi ha una altra, a carrete-

FOTO CEDIDA PEL PATRONAT MUNICIPAL DE TURISME DE REUS

res probablement n'hi deu haver una altra, etc. Per descomptat que entre conselleries són completament diferents les organitzacions que s'hagin establert.

Sembla que m'estigui allunyant de la raó per la qual se'n ha demanat aquest article, que és manifestar una opinió sobre la IV vegueria, però no és així. De fet, el que he estat fent fins ara és justificar un reconeixement que ara he de desenvolupar. En aquests moments no ens veiem amb pit de pronunciar-nos sobre la necessitat o no d'aquesta IV vegueria. Per una banda, perquè a causa de fets absolutament aliens a l'alcaldia i a la meva persona, ens hem vist en diverses ocasions apartats del debat polític -amb majúscules-, del tema de l'organització del territori; però en segon lloc perquè la pròpia pràctica, la

pròpia dinàmica i el propi desenvolupament dels fets m'ha portat a carregar d'interrogants tota una sèrie de qüestions que històricament teníem molt clares.

Continuem defensant sempre que Catalunya és un territori que cal ordenar, que ho ha de fer per la via legal el Parlament, que és qui ho pot fer, però ho ha de fer també per la via del diàleg. Aquesta manca de diàleg ha demostrat recentment que es poden generar molts problemes amb la ciutadania en general, de vegades per

mitjà dels municipis, però en altres ocasions en tota mena de representativitats o d'entitats de ciutadans. Entenem, doncs, que la vertebració del territori s'ha de realitzar per la via d'aquesta organització i si el debat ens ha d'aportar el reconeixement de la IV vegueria -del qual en principi n'estem convençuts-, comencem a discutir-ho, entrem-hi. Els esdeveniments van massa de pressa per què passin dies i setmanes, mesos i anys sense que abordem el tema de l'ordenació del nostre territori. Des de l'executiu de la Generalitat han fet continuament, de forma parcial, intents d'ordenació, però com que no

està feta la global, no està fet el mapa de distribució de molts grans temes a Catalunya, ens trobem continuament amb lesions d'interessos de tota mena. Penso que no s'ha de rebutjar una formulació de IV vegueria, sempre que per a Catalunya sigui realment interessant aquesta estructuració. Però del que sí estic convençut és un debat d'aquest interès no s'ha ajornar més, s'ha de començar amb seriositat, amb professionalitat, sobretot perquè no torni a succeir el que moltes vegades manifestem i observem què està succeint.

Cal que es compti amb l'administració bàsica que haurà de portar a terme aquesta organització i ordenació del territori: els municipis.

JOSEP ABELLÓ I PADRÓ
ALCALDE DE REUS